

**ცენზურის პოლიტიკური საფუძვლები საბჭოთა კინოში
(1917 წლის ოქტომბრის რევოლუციიდან 1932 წლამდე)**

დავით გურგენიძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის
მეცნიერებათა და ხელოვნების ფაკულტეტზე საბჭოთა კვლევების
მაგისტრის აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნის შესაბამისად

პროგრამა: პოლიტიკური მეცნიერებები
(საბჭოთა კვლევები)

სამეცნიერო ხელმძღვანელი: ადრიან ბრისკუ

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი
თბილისი, 2017

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სადისერტაციო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალურ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული სათანადო წესების შესაბამისად.

დავით გურგენიძე 28.06.2018

აბსტრაქტი

წინამდებარე ნაშრომში განხილულია საბჭოთა კავშირის კინემატოგრაფში (1917-1932 წლები) არსებული პრობლემები და სახელმწიფო ცენზურა, რომელიც ამ პერიოდში ჩნდება და სხვადასხვა ბიუროკრატიული ინსტიტუტების სახით იმკვიდრებს თავს.

ნაშრომის მიზანია, ისტორიული წყაროების მოშველიებით ავლენოთ ის სურათი, რომელიც საბჭოთა კავშირის ადრეულ წლებში ვითარდებოდა. როგორ ამკვიდრებდა საბჭოთა ცენზურა საკუთარ საცეცებს კინემატოგრაფში და არა მხოლოდ. კინემატოგრაფი, როგორც ყველაზე პოპულარული ინსტრუმენტი რევოლუციური იდეების გასავრცელებლად, კარგი მაგალითია იმისთვის, რათა აღვწეროთ ის შეზღუდვების ფონი, რომელიც საბჭოთა კავშირს ჩანასახშივე სდევდა თან.

აქვე, ნაშრომში მიმოხილულია ის ესთეტიკური ფორმები, რომელიც საბჭოთა კინემატოგრაფში იყო დამკვიდრებული და ხდება ანალიზი იმისა, იყო თუ არა ეს მხატვრული ფორმები განსხვავებული იმ ფორმებისგან, რომელსაც საბჭოთა ხელისუფლება ავალეებდა ხელოვანს. რამდენად იწვინეს საბჭოთა ხელოვანებმა და კინემატოგრაფისტებმა საკუთარ თავზე ცენზურა და რა სახეცვლილება განიცადა.

ნაშრომი ეხება ეპოქას, როდესაც საბჭოთა ცენზურა ჯერ კიდევ არ არის ისეთი აქტიური და ხელოვანები ხშირ შემთხვევაში მხარსაც კი უბამენ სახელმწიფო ინიციატივებს.

Abstract

In the previous work, I observe the problems existing in the cinematography of Soviet Union (1917-1932 years) and governmental censorship as well, which appears in these years and establishes itself as a different beurocratic institutes.

The aim of the work is to describe the image of early years of Soviet Union, with help of historical sources. How the soviet censorship managed to spread its tentacles in the cinematography and not only there.

Cinema, as the most familiar weapon to spread revolutionary ideas, is a good example to show the background of restrictions, which was an illustrator of Soviet Union from the very beginning.

Here too, in my work is discussed the esthetic forms established in Soviet Cinematography, and I try to analyze if these forms were distinguishable from the forms that were given to the artists from the government. Weather they (soviet artists and cinematographers) experienced the soviet censorship and what was the end.

My work considers the period, when the soviet censorship is not so active and the cinematographer often go hand in hand with the governmental initiatives.